

[Jensen Christensen.]

saadanne frivillige Ordninger. Nu kommer her et Lovforslag, der supplerer den hidtil gældende Akkordlov og anviser andre Veje for at hjælpe Landbruget ud af de Vanskeligheder, det for Tiden er i. For mit eget Vedkommende tror jeg, at den frivillige Akkordvej er den bedste Vej til Reducering af den alt for store Gæld, i særlig Grad den bedste Vej for Debitor. Naar man gaar ind under den frivillige Akkord, sker det med Tilslutning fra alle Parter, og den Form er langt at foretrække for Tvangsauktionens Vej, fordi man efter Gennemførelsen af Akkord er fri for alle de Forpligtelser, som ligger udover de Værdier, der i Dag maa antages at være til Stede i det enkelte Landbrugshjem, medens man efter en Tvangsauktion hæfter personlig, saa længe man lever, medmindre man ad en eller anden Vej faar Midler i Hænde til at frigøre sig for disse Forpligtelser. Jeg tror, at de, der hævder, at man hellere maa gaa Tvangsauktionsvejen end den frivillige Akkords Vej, tager fejl paa dette Punkt. De glemmer, at den, der faar Tvangsauktion, er behæftet med Gæld, saa længe han eksisterer, medens man ved frivillig Akkord frigøres for Gæld.

Jeg ved vel, at det siges, særlig fra en enkelt Side her paa Rigsdagen, at disse Akkordordninger gaar ud over handlende og Haandværkere, og at det er at flytte Byrderne fra den ene Stand over paa den anden, fra nogle Borgere over paa andre. Dette er til Dels rigtigt, men det er alligevel saadan, at Hovedparten af den Gæld, der forsvinder under Akkorden, er Prioritetsgæld og Gæld, der er dækket ved Kautionsforpligtelser. Langt den største Del af den Gæld, der kommer ud af Verden, er altsaa ikke Gæld, der skyldes til handlende eller Haandværkere. Jeg erkender imidlertid fuldt ud Vanskelighederne for de handlende og Haandværkere, der har med Landmænd at gøre, men jeg vil gerne have Lov til at føje til, at enkelte handlende maaske dog til Dels selv har været ude om disse Vanskeligheder. Det er i Regelen under det praktiske Arbejde med disse Akkordsager de Firmaer, der bor i større Afstand fra vedkommende Debitor, som man har sværest ved at faa til at gaa med til Akkordordningen. Disse Firmaer sender deres Rejsende ud over hele Landsdelen for at handle med Korn og Foderstoffer med Folk, der bor milevidt fra dem, ofte Folk, som ikke har mere Kredit paa deres Hjemsted, og Kreditgivningen fra saadanne Firmaer maa da i Tider som disse give Bagslag; den har ført med sig, at en Del af disse Firmaer nu er i

Likvidation, og jeg finder ikke, der er Grund til at græde over, at den Form for Kreditgivning hører op i Fremtiden. Det maa blive en Virkning af Akkordloven, af Akkordarbejdet, at man tager sig i Agt paa dette Omraade, saa Folk ikke fristes til at modtage en Kredit, som de ikke burde have.

De, der har arbejdet med disse Forhold, har længe haft Opmærksomheden henvendt paa, at der paaføres de hjemlige handlende og Haandværkere store Vanskeligheder. Men Forholdet ligger ikke saadan, at de har Valget mellem at faa hele deres Tilgodehavende eller gaa med til de Akkordforslag, der stilles. Nej, i alle de Tilfælde, jeg har haft med at gøre i Tønder Amt, har det tværtimod været saadan, at man altid har haft Valget mellem at gaa med til frivillig Akkord eller at tabe det hele ved Tvangsauktion.

Nu kommer man og prøver den tredje Udvej, idet man siger, at man kan undgaa at gaa med til frivillig Akkord, man kan faa sin Fordring indefrosset for et Tidsrum af 3 Aar. Jeg tror ingenlunde, at denne Bestemmelse bliver til Fordel for de akkordsøgende; de eneste, jeg kan tænke mig, den bliver til Fordel for, er Kreditorerne med Hensyn til den løse Gæld og delvis tillige Kreditorerne med Hensyn til den Gæld, der er sikret ved Pant i Ejendommen, men i Dag ligger udenfor den Værdigrænse, som bestemmes af Ejendomsskylden plus Værdien af Besætning og Inventar.

Naar Anker rettes imod dette Lovforslag fra den Side, der varetager Kreditorernes Interesser, tror jeg, at disse Anker har forkert Adresse. Jeg tror, at det i den kommende Tid vil vise sig, at alt for mange vælger den Vej at faa deres Gæld indefrosset i Stedet for bortakkorderet. Jeg tror ikke, det bliver til Fordel for de akkordsøgende; om det bliver til Fordel for Kreditor, vil Tiden vise, jeg er ikke saa helt sikker paa det. Det, den lokale Kreditor som Regel er interesseret i, er, at Debitor virkelig faar afviklet sine Forhold paa en saadan Maade, at de privilegerede Restancer bliver betalt og Gælden bliver nedbragt til Værdien af Ejendomsskylden plus Værdien af Besætning og Inventar, medens den Gæld, som gaar derudover, fjernes paa en saadan Maade, at Debitor faar Betingelser for at betale de løbende daglige Forpligtelser overfor Haandværkerne og de handlende paa Stedet. Giver man ham derimod kun Udsigt til en Gang i Fremtiden at afbetale den Gæld, der er indefrosset, saaledes at det bliver hans